

BIJLAGE VI

Referentiemethoden voor het beoordelen van de concentraties van zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, zwevende deeltjes (PM₁₀ en PM_{2,5}), lood, benzeen, koolmonoxide en ozon**A. Referentiemeetmethoden**1. *Referentiemethode voor het meten van zwaveldioxide*

De referentiemethode voor het meten van zwaveldioxide is die welke beschreven staat in EN 14212:2005 „Ambient air quality — Standard method for the measurement of the concentration of sulphur dioxide by ultraviolet fluorescence”.

2. *Referentiemethode voor het meten van stikstofdioxide en stikstofoxiden*

De referentiemethode voor het meten van stikstofdioxide en stikstofoxiden is die welke beschreven staat in EN 14211:2005 „Ambient air quality — Standard method for the measurement of the concentration of nitrogen dioxide and nitrogen monoxide by chemiluminescence”.

3. *Referentiemethode voor het bemonsteren en meten van lood*

De referentiemethode voor het bemonsteren van lood is die welke beschreven staat in deel A, punt 4, van deze bijlage. De referentiemethode voor het meten van lood is die welke beschreven staat in EN 14902:2005 „Standard method for the measurement of Pb, Cd, As and Ni in the PM₁₀ fraction of suspended particulate matter”.

4. *Referentiemethode voor het bemonsteren en meten van PM₁₀*

De referentiemethode voor het bemonsteren en het meten van PM₁₀ is die welke beschreven staat in EN 12341:1999 „Air Quality — Determination of the PM₁₀ fraction of suspended particulate matter — Reference method and field test procedure to demonstrate reference equivalence of measurement methods”.

5. *Referentiemethode voor het bemonsteren en meten van PM_{2,5}*

De referentiemethode voor het bemonsteren en het meten van PM_{2,5} is die welke beschreven staat in EN 14907:2005 „Standard gravimetric measurement method for the determination of the PM_{2,5} mass fraction of suspended particulate matter”.

6. *Referentiemethode voor het bemonsteren en meten van benzeen*

De referentiemethode voor het meten van benzeen is die welke beschreven staat in EN 14662:2005, delen 1, 2 en 3 „Ambient air quality — Standard method for measurement of benzene concentrations”.

7. *Referentiemethode voor het meten van koolmonoxide*

De referentiemethode voor het meten van koolmonoxide is die welke beschreven staat in EN 14626:2005 „Ambient air quality — Standard method for the measurement of the concentration of carbon monoxide by nondispersive infrared spectroscopy”.

8. *Referentiemethode voor het meten van ozon*

De referentiemethode voor het meten van ozon is die welke beschreven staat in EN 14625:2005 „Ambient air quality — Standard method for the measurement of the concentration of ozone by ultraviolet photometry”.

B. Aantonen van gelijkwaardigheid

1. De lidstaten mogen zich bedienen van elke andere methode waarvan zij kunnen aantonen dat zij gelijkwaardige resultaten oplevert in vergelijking met de in deel A bedoelde methoden, alsook, in het geval van zwevende deeltjes, van elke andere methode waarvan de betrokken lidstaat kan aantonen dat er een consistent verband bestaat met de referentiemethode. In dat geval moeten de met die methode verkregen resultaten worden gecorrigeerd zodat er resultaten worden gegenereerd die gelijkwaardig zijn aan die welke door het toepassen van de referentiemethode zouden zijn verkregen.

2. De Commissie kan van de lidstaten verlangen dat zij een verslag opstellen en overleggen dat de gelijkwaardigheid overeenkomstig lid 1 aantoont.
3. Bij het beoordelen van de aanvaardbaarheid van het in lid 2 genoemde verslag maakt de Commissie gebruik van haar richtsnoeren inzake het aantonen van gelijkwaardigheid (nog te publiceren). Als de lidstaten tussentijdse oplossingen hebben gebruikt om bij benadering tot gelijkwaardigheid te komen, dienen deze te worden bevestigd en/of gewijzigd in het licht van de richtsnoeren van de Commissie.
4. De lidstaten dienen ervoor te zorgen dat in alle passende gevallen een correctie wordt toegepast, ook met terugwerkende kracht op oudere meetgegevens, teneinde de gegevens beter vergelijkbaar te maken.

C. **Normalisatie**

Voor gasvormige verontreinigende stoffen moet het volume worden gestandaardiseerd naar een temperatuur van 293 K en een atmosferische druk van 101,3 kPa. Voor deeltjes en voor stoffen die in deeltjes worden geanalyseerd (bijvoorbeeld lood) wordt het volume van het monster bepaald in de omgevingsomstandigheden met betrekking tot temperatuur en atmosferische druk op de dag van de metingen.

D. **Invoering van nieuwe apparatuur**

Nieuwe apparatuur die met het oog op de toepassing van deze richtlijn wordt aangekocht, moet uiterlijk 11 juni 2010 in overeenstemming zijn met de referentiemethode of een gelijkwaardige methode.

Voor vaste metingen gebruikte apparatuur moet 11 juni 2013 in overeenstemming zijn met de referentiemethode of een gelijkwaardige methode.

E. **Wederzijdse erkenning van gegevens**

De overeenkomstig artikel 3 aangewezen bevoegde instanties en organen moeten bij het uitvoeren van de typetest om aan te tonen dat de uitrusting aan de in deel A opgesomde prestatievereisten van de referentiemethoden voldoet, de testverslagen aanvaarden die in andere lidstaten zijn opgesteld door laboratoria die overeenkomstig EN/ISO 17025 geaccrediteerd zijn om dergelijke tests uit te voeren.
